

למקטרג להרג אותו. משום זה אמר לה והיה פי יראו אתך המצרים וגו' (שם). ועל זה אמרי נא אחתי את (שם), לא תנדעי ביניהם.

ואם תאמר מה חטא אברם? אלא חטאו קדם שבא לעולם היה באות ה', בחסרונו שם היה. ומשום זה היה נקרא אברם בלי ה', עד שזכה לה ובה נשלם בכל איבריו. ומשום יו"ד שהיתה בש"י, אמר אמרי נא אחתי את, להגן. למען ייטב לי בעבורך (שם), בת יחידה, ונאמר בה אבן מאסו הבונים. ייטב לי - מצד של הטוב, וחיתה נפשי - מצד של ח"י העולמים, משום ששתי הדרגות הללו נבנה בהם העמוד האמצעי וצדיק.

ויהיו חיי שרה וגו'. פתח רבי שמעון ואמר, ישגי חברון קומו. ויהיו חיי שרה, מי שרה כאן? זו השכינה, משום שלמטה בצדיק ויברא אלהים את האדם בצלמו. כך הצדקת הזו נבראה בדיוקנה של השכינה.

ויהיו חיי שרה - זו השכינה. ומי הוא החיים שלה? י"ה, וזהו השכינה. שכן י"ה. וזהו החיים של הנשמה. זהו שפתוב כל הנשמה תהלל י"ה. וזהו הזו בא"ת ב"ש - צ'. עם י' עולה לק', והם מאה ברכות שחיב אדם להריק בכל יום בשכינה, וזהו מאה שנה. ועליהם צוה הקדוש ברוך הוא את האדם מה ה' אלהיך שאל מעמך. אל תקרי מ"ה אלא מא"ה.

ועשרים שנה ושבע שנים - אלו עשר אמירות ועשרה דברות ושבעה הימים הראשונים של מעשה בראשית, וששת ימי המעשה ויום השבת, שהוא ויכלו, הפלל של כלם. וינגדם

ליה והיה פי יראו אתך המצרים וגו' (שם). ועל דא אמרי נא אחתי את (שם) לא תשתמודע ביניהם.

ואי תימא מה חב אברם. אלא חובה דילה קדם דאיתי לעלמא, הוה באות ה' דחסרונא דילה תמן הוה. ובגין דא הוה אתקרי אברם בלא ה' עד דזכה לה ובה אשתלים בכל אברוהי. ובגין יוד דהוה בש"י אמר אמרי נא אחתי את לאגנא. למען ייטב לי בעבורך (שם) בת יחידה. ואתמר בה (תהלים קיח כב) אבן מאסו הבונים. ייטב לי מסטרא דטוב. וחיתה נפשי מסטרא דחי עלמין. בגין דתרין דרגין אלין יתבני בהון עמודא דאמצעייתא וצדיק.

ויהיו חיי שרה וגו' (בראשית כג א). פתח רבי שמעון ואמר דמיכין דחברון קומו. ויהיו חיי שרה, מאן שרה הכא. דא שכינתא. בגין דלתתא בצדיק (שם א כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו. הכי צדקת דא אתבריא בתדיוקנה דשכינתא.

ויהיו חיי שרה דא שכינתא. ומאי ניהו חיים דילה י"ה ודא ההוא שכינה. שכן י"ה, והאי איהו חיים דנשמתא דא הוא דכתיב (תהלים קו 1) כל הנשמה תהלל י"ה. והאי ה' בא"ת ב"ש צ'. ועם י' סליק למאה. ואנון מאה ברפאן דחיב בר נש לארקא בכל יומא לשכינתא. ודא איהו מאה שנה. ועליהו מני קודשא בריך הוא לבר נש (דברים י יב) מה ה' אלהיך שאל מעמך, אל תקרי מ"ה אלא מא"ה.

ועשרים שנה ושבע שנים אלין עשר אמירן ועשר דברות ושבע יומין קדמאין דעובדא דבראשית וששת ימי המעשה ויום השבת דאיהו ויכלו כללא דכלהו. ולקבליהו